

СВЪТУЛКА

Трайко: Хубава работа — малък! Какъ можа да го кажеш? Не съмъ малък, щомъ съмъ въвъ второ отдѣление.

Княгиня А: Това е Трайко.

Цифра 1: А, този ли е, дето бѣше забравилъ буквитѣ?

Княгиня А: Той е.

Цифра 2: Въ името на царицата разрешавамъ на Трайко да влѣзе въ царството на буквитѣ! Вдигни се, завесо на мрака!

(Завесата се вдига и се вижда чудната градина на знанието. Въ дъното на градината блести палатътъ на царицата. Отъ дветѣ страни на главната врата стоятъ на стража цифритѣ 2 и 3 съ копия въ ржце. Отъ гората изтичватъ гласнитѣ буквички, момиченца облѣчени въ сини, червени, жълти, зелени роклички и съ цвѣта въ ржце. Започватъ да играятъ танца на цвѣтата.

Трайко (смаянъ): Колко е хубаво! Колко е хубаво!

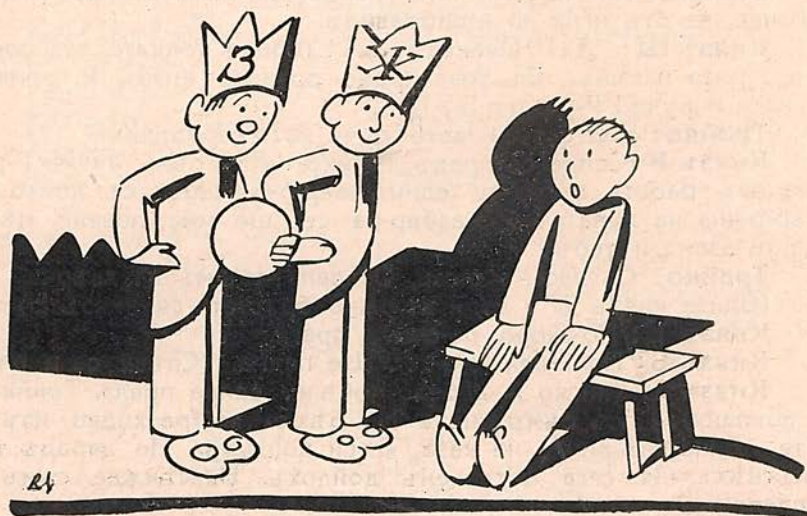
Гласнитѣ буквички ограждатъ Трайко и пѣятъ:

АУ ИО ЕЮ Ж,
Гласовѣтъ ни сж ясни
АУ ИО ЕЯ Ж.

И, наистина, кажете,
Кжца, книга, или часъ,
Всички думи вий вземете —
Никоя не е безъ насъ.

Ти ли нареди о, Боже,
АУ ИО ЕЮ Ж,
Безъ насъ дума да не може,
АУ ИО ЕЯ Ж.

И децата ни обичатъ,
АУ ИО ЕЮ Ж,
Гласни букви ни наричатъ,
АУ ИО ЕЯ Ж.

(Влизатъ князь Ж въ жълти дрехи и З въ зелени съ футболна топка).

Князь Ж: Добре дошълъ и добъръ день!
Познавашъ ли ме, Трайко, менъ?

Трайко: Да. Зная. Ти си Ж!